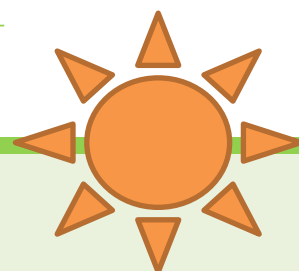

VŠEZNÁLKOVY ZPRÁVIČKY

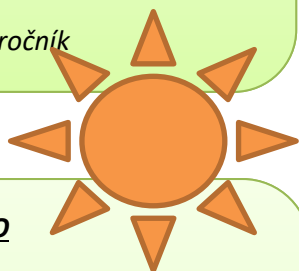
NÁŠ SKOLNÍ ČASOPIS

ROČNÍK XVIII. Číslo 2

MLÁDÁTKA

Narodilo se kuřátko,
je to malé mládětko.
Narodil se králíček,
jmenuje se Jeníček
a rád papá jetelíček.

Kristýna Tkadlečková
5. ročník

JARO

Jaro ťuká na dveře,
venku kvetou krásné keře.
Porostou i květiny,
nastanou nám prázdniny.
Na jaře létají motýli,
jsou modří, žlutí i bílí.
Na jaro se těšíme,
až se zase zabavíme.

*Sofie Fišarová a Berenika
Tkadlečková, 4. ročník*

PŘÍRODA

Jaro, jaro, všechno kvete.
Kdo se projde, nezapomene,
že potok šumí, ptáčci zpívají,
slunko svítí!
No krásná příroda, není tomu
tak?

Anežka Lašková, 5. ročník

JARO

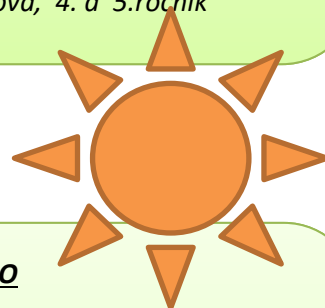
Každé dítě dobře ví,
že je jarní období,
jaro je radost i smích,
jezdít v lesích na koních,
jaro je i kytička,
dotýká se sluníčka,
jaro jsou i mládětká,
hezká, milá děťátka,
jaro jsou i sněženky
a všechny další květiny.

Lucie Marková, 3. ročník

KOŠÍČEK HOŠÍČEK

Košíčku, hošíčku,
máš doma kočičku,
jmenuje se květinka.
A je krásně hebunká,
má flíčky na zadečku černobílé.
Lesknou se jak světýlka
žlutobílé.

*Anežka Beranová a Natálie
Dohová, 4. a 5. ročník*

JARO

Jaro je krásné roční období,
všechny děti radost mají.
A už vidím, jak si hrají,
všechno kvete, krásně voní.
To je ale po překvapení.
Rostlinky už vyrůstají
A děti je zalévají.

Adéla Štěpánová, 3.r.

VYMÝŠLÍME POHÁDKY:

KRÁLOVSTVÍ A ZLUBR:

V jednom království žil hodný král a hodnější královna. Žili v nádherném hradu společně se sluhy. Všichni byli šťastní, dokud se neobjevil Zlubr ve vedlejším království. Byl vysoký asi jako deset krav nad sebou a tlustý jako dva vozy. Prý vše ničí, donesl posel. A ještě ke všemu se blíží k našemu království, pronesl udýchán a padl k zemi. Král ani královna nevěděli, co mají dělat. Popadla je panika. Zavolali lid, jestli neví, co mají dělat. Ale nikdo nic nevěděl. Byly nápady, jako postavit hradby, ale to by trvalo měsíce a nestihli by se Zlubrovi ubránit. Pak se ozval stařec: „Povídáte Zlubr, potom máte veliký problém. Oni se nedají zastavit lidmi, jen jinými Zlubry.“ Král řekl starci, že bude generál. Vtom posel vyrazil dveře a celý udýcháný vyjel: „Zlubr míří na jih od nás.“ Král si oddechl. Neváhal ani vteřinu a povolal chrabrého rytíře Jirku. Jirka nasedl na bělouše a vyjel. Všichni mu mávali, pištěli a volali jeho jméno. Jel a jel docela rychle. Už byl daleko a právě začínala noc, vyspal se tedy. Ráno uviděl Zlobra a domluvili se, že bude Zlubr bude pomáhat, když mu budou dávat jídlo. No a zazvonil zvonec a vyprávění je konec. (Petr Kuchta, 5. r.)

ZATOULANÝ DRAK

Za devatero řekami a devatero horami bylo jedno malé království. Vládl tam král Vojtěch II. a Eliška I. Měli spolu dvě dcery Annu a Ellu. Jejich království se jmenovalo Modré království. Sousedili s Červeným královstvím. Jednoho dne jel jeden sluha do Červeného království donést důležitou zprávu. Ve zprávě stálo to, že do Modrého království se chystá zlý drak. Prý je velký, mocný, zlý a strašidelný. Sluha už byl u Modrého království, ale najednou ho napadlo to, že v Modrém království vlastně mají i dvě dcery Annu a Ellu. A co kdyby drak přilétl moc brzy a byl hladový? To by byl asi s dcerami ÁMEN. „To nesmím dopustit,“ řekl si. „Musím si pohnout.“ Už byl v Modrém království a řekl: „Jé drak, no sakra.“ A běžel rychle do království, vtrhl tam jak neřízená střela a volá: „Pane králi, paní královno, žene se sem drak, viděl jsem ho nad dubovým lesem.“ Král měl, ale úplně jiné myšlenky nežli královna. Král myslel na to, jak ho co nejrychleji zabít, zneškodnit, či chytit do pastí. Zatímco královna na to, jak dostat jí a její dvě dcery do bezpečí. Královna dostala nápad, že nejdříve zjistí, jestli je drak vůbec nebezpečný? Co když třeba jenom zabloudil? „To určitě,“ říká král. „Normálně nás obsadí a jestli bude mít hlad, tak nás sežere i s našimi dcerami Annou a Ellou. Zatímco se král s královnou hádali, o drakovi se dozvěděly i Anna a Ella, protože drak létal tak nízko, že byl vidět i z královské zahrady. Dcery běžely do zahrady a volaly: „Haló, haló, pozor, drak je tu!“ A strašně panikařily. V té době začínali panikařit také v Červeném království. A tak bezradný drak létal po obloze a říká si: „Ach jo, kde je ta dračí země, kam mám za svými kamarády doletět? Ach jo, tak přistanu třeba tady.“ A bylo to kousek od královské zahrady. Všiml si ho král Modrého království a říká: „Stráže rychle, přistál, pojďme ho zabít, než někomu ublíží.“ Ale královna a dcery říkaly: „Nezabíjejte ho! Co když není nebezpečný, ale jenom se ztratil a hledá cestu domů.“ Krále to nezajímalo a už byl se strážemi skoro kousek od draka. Stráže od Červeného království byly už taky kousek od draka. Dcery a královna běžely kousek za králem a strážemi. Když už byli úplně u draka, říkali: „Haló nepříteli, buď se vzdej, nebo si tě ihned zastřelíme.“ A drak povídá: „Já vás nechci sníst, ani vám ublížit. Jenom jsem se ztratil, tak jsem se zastavil, abych si tu po dlouhé cestě odpočinul. Za chvíli zase poletím.“ Král povídá: „To vám nevěřím, vy nás chcete určitě sníst.“ „Ale ne“ povídá drak: „Já si chci odpočinout, nechci vás sníst. Navíc jsem se ztratil a už skoro týden jsem na cestě.“ A král povídá: „Dobrá, dobrá, kam tedy letíš?“ „Do dračí země“ povídá drak. Nemohli by jste mi poradit? A tak mu poradili, že dračí země není tak daleko, že musí letět 12 km na sever a pak už tam bude. Drak jim moc poděkoval a odletěl. „Tak ahoj, ahoj.“ (Kristýna Tkadlečková, 5.r.)

JARNÍ PŘÍBĚHY

O jaru

Na jaře kvetou např. narcisy, fialky, bledulky, někdy na fialky svítí sluníčko, ty jsou pak krásně fialové, narcisy žluté a bledulky bílé. Jaro je moc hezké období. Nastává po zimě, takže není moc teplo, takže to není na tričko, ale na mikinu. Dá se dělat např. toto: sbírat kytky nebo připravovat bazén. Ale někdy taky zaprší, pak zase svítí sluníčko a pak kvetou kytčky a to je dobře. I tráva bude růst a pak se dá jít i na terasu, ale to jenom někdy.

Miriam Pirklová, 3.r.

Velikonoce

Velikonoce jsou den, kdy si kluci upletou pomlázku, chodí k domům a pomlázkami si vykoledují koledu. Dostávají za to sladkosti nebo i nabarvená vajíčka, klidně i upečené dobroty. Velikonoce jsou po masopustu a jsou v dubnu. Kluci si hlavně vykoledují koledu u domů, kde bydlí holky.

Lukáš Smékal, 3.r.

Jarní pohádky

Žily tři princezny. První se jmenovala Pampeliška, druhá Bledule a třetí Narciska. Jmenovaly se tak proto, že se narodily na jaře. Král Petrklíč byl šťastný, dokud se neprobudil zlý drak. Na jaře se drak nejlépe probouzí, protože kvetou kytky. Princezny proto chodí ven do přírody, vědí, že mají být opatrné, proto chodí jenom blízko hradu, kde rostou kytčky. Jejich oblíbené rostou na jaře např. bledule, petrklíče a sněženky. Jednou drak unesl princeznu, ale princ Sněženka ji zachránil. Byla svatba a byla krásná, protože na jaře kvetou krásné kytčky.

Natálie Veselá, 3.r.

Na jaře kvetou jarní květiny. Jedna květina jménem Sněženka byla moc pyšná. A říkala: „Tebe nechci, tebe taky ne a ty budeš se mnou, a ty zase ne“. Takhle si Sněženka našla jednu kamarádku, do všeho ji nutila a ta její kamarádka nemohla ustoupit. Sněženka jí říkala: „Narcisko, pojď sem, Narcisko, pojď tam!“ Jednou přišly obě na louku, kde byly děti a ty hrozně křičely a skákaly, až všechna zvířátka i s mláďátky utekla. Ptáci jim říkali, že jim kazí noty a zpívání. A i jarní kytčka Bledule byla tak našťavaná, že chtěla něco říct, ale nemohla, protože ji zrovna opylovala včelka. Tak to dopadlo na jarní louce.

Natálie Marousková, 3.r.

VYLUŠTĚTE:

ainaeezl ěesnžkan

tríčlkep eebzřn

íoknčuls koecnoileV

Na jaře je na zahradě mnoho práce. Záhony se musí zkyřit a uhrabat. Na připravené záhony sejeme a sázíme zeleninu.

Najdi 10 názvů zeleniny v osmisměrce:

C	S	A	C	A	F	H	A	K	R	U	K	O	U	C	S	K
M	R	K	E	V	S	D	C	V	D	D	I	S	D	E	A	A
B	R	O	K	O	L	I	C	E	A	L	D	S	R	L	E	P
K	Á	T	Ě	V	K	S	S	K	B	E	A	H	F	E	H	U
F	H	S	G	F	S	O	I	C	O	Ž	E	S	B	R	D	S
D	A	A	Í	L	E	R	A	M	S	R	I	V	V	E	T	T
Y	S	L	B	S	P	P	S	S	O	T	C	C	K	D	H	A
A	E	D	N	A	O	F	G	H	Z	E	A	D	B	P	S	B
Z	V	G	P	C	C	A	D	M	C	P	R	R	A	J	Č	E

PODTRHNĚTE ZNAKY JARA:

pouštíme draky, lyžujeme, zelená se tráva, kvetou sněženky, chodíme se koupat, jsou velké prázdniny, sázíme zeleninu, dozrávají jablka, den se prodlužuje, slavíme Vánoce, bývá brzy tma, vrací se stěhovaví ptáci, slunce více hřeje, stavíme sněhuláky, opadává listí, fouká studený vítr, Velikonoce, vyrůstají narcisy, pomlázka, koleda, probouzí se hmyz, nosíme šály čepice a rukavice, koupeme se v bazénu

VYBARVI SI VELIKONOČNÍ MANDALU:

It's Easter Time!

Number the pictures, then do the crossword.

1 basket – 2 bunny – 3 Easter egg – 4 daffodil
5 dove – 6 chick – 7 chocolate – 8 lamb

JAK SLAVÍ VELIKONOCE NAŠI SOUSEDÉ???

Velikonocům se v Polsku říká Wielkanoc, tedy v překladu Velká noc. Tradice polských Velikonoc jsou v mnohém stejné jako u nás. Počínají obdobím půstu 40 dní před Velikonocemi.

Půst však nekončí po uplynutí 40 denní lhůty jen tak sám od sebe. V Polsku je zvykem vypravit se do kostela s tzv. požehnaným košíkem a teprve v okamžiku, kdy je posvěcen, může se začít oficiálně slavit a hodovat. Košík obsahuje vejce jako symbol vzkříšení a znovuzrození, pro zaručení zdraví a dlouhého života nesmí v košíku chybět chléb (někdy i koláče), sůl a pepř, a jako předpoklad dostatku jídla a plodnosti v příštím roce bývají součástí košíku bílé klobásky.

V Polsku se stejně jako u nás chodí mrskat na Velikonoční pondělí. Kluci a pánové vyrazí brzy ráno, aby pokud možno zastihli své vyvolené ještě spící v posteli. Místo spletené pomlázky mají ozdobené větvičky z vrby, břízy nebo jiného stromu. Na polském stole nesmí chybět tradiční velikonoční koláč zvaný mazurek. Jde o koláče plněné různými náplněmi – marcipánem, čokoládou, marmeládou, mákem, ořechy nebo i citronovou náplní. Koláč bývá ozdoben čokoládovými kytičkami nebo vrbovými proutky z marcipánu. Pokud na sobě koláče nemají ozdobu, bývá na nich alespoň krémový nápis Hallelujah.

Velikonoce v Německu jsou stejně jako Vánoce neodmyslitelně spojené s různými trhy, ale také k nim patří velikonoční zajíček a především pestré kraslice.

V Německu se potkáte i s mnoha dalšími tradicemi, které se kraj od kraje ale liší.

Německé děti se na Velikonoce těší stejně jako na Vánoce. Na Hod boží velikonoční je ale obdarovává zajíc, od kterého dostávají drobné dárky. Především ale děti vyrábí malá slaměná hnízda, která pak rodiče schovají různě po domě a do těchto hnízd pak „snese“ vajíčka zajíček, liška, čáp nebo kohout - záleží na tom, v jaké části Německa se nacházíte.

Rakouské Velikonoce mají význam především náboženský, ale velmi rádi je slaví i ateisté. Nejdůležitějším dnem není velikonoční pondělí, ale jemu předcházející sobota a neděle. Symbolem rakouských Velikonoc jsou preclíky ve tvaru věnečku a dodržuje se zde tradice, že na Zelený čtvrtek se musí jíst něco zeleného. Rakušané věří, že sníst vejce, které slepice snese na Zelený čtvrtek, přináší štěstí a zdraví. Na Velký pátek se dodržuje půst, který končí po sobotní bohoslužbě, při které se světí pokrm. Ve vyzdobených košíčcích hospodyňky přinášejí maso, klobásky i chléb.

V Rakousku na Velikonoční pondělí koledníky s pomlážkami nepotkáte. Podobně jako v Německu i zde děti hledají vajíčka a sladkosti schované ve slaměných hnízdech všude po domě a po zahradě. Podle tradice je tu schovává velikonoční zajíček.

Velmi oblíbená je tradiční hra s malovanými vajíčky, kdy si je soupeři snaží navzájem nakrápnout. V předvelikonoční době se zde ujal i zvyk „Vyznání lásky“, který se dodržuje čtvrtou postní nedělí a spočívá v tom, že se blízcí lidé obdarovávají různě zdobenými perníkovými srdíčky.

Slovenské Velikonoce se od českých v podstatě zásadně neliší, i v této sousední zemi je tradicí hodování s pomlázkou, které říkají „korbáč“ a barevná vejččka. Na východě Slovenska je velmi oblíbené i u nás známé polévání vodou.

Na Velikonoce se peče zakulacený bochánek "paška", domovy se zdobí pučícími větvíčkami a uklízí se. Stejně jako u nás se na velikonoční pondělí vypraví chlapci s pomlázkou na koledu a vyšlehají dívky, aby byly zdravé. Ty jim za odměnu dají malovaná vejččka a barevnou stuhu na pomlázku nebo peníze. Koledě se na Slovensku říká "šibačka" a "polievačka" a s pomlázkou chodí i malé děti, které za vymrskání dostávají sladkosti, zejména čokoládová vejččka a zajíčky. Musí však zarecitovat nějakou velikonoční říkanku, např.:

Na východě Slovenska je zvykem polévat děvčata vodou, případně házet do potoka nebo rybníka. Důvodem je předat životodárnou fyzickou i duševní sílu vody milované osobě.

Snad nejzásadnějším rozdílem proti našim Velikonocům je, že po velikonočním pondělí na Slovensku následuje tzv. odplatné úterý, kdy chodí na pomlázku děvčata a šlehají chlapce.